

מישטרה

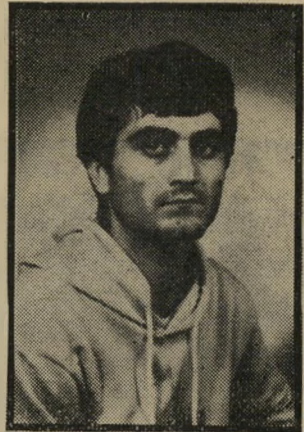
שליחות של אלוהים

יוסי בן-דוד, שנחשף במעשה מגונה בכפיה, מתאר את 55 הימים שאותם בינה כמעצר.

שיד להכות אותי בראש. קיבלתי תי סחרחורת ונפלתי ציד פעם, ואז הוא הכניס אותי למיסעדה. הוא ביקש מבעל המקום להתקשר למישהו, וכשלא מצאו אותי ירבו הוציא אותי החוצה ושאל אותי איפה אני ישן. אמרתי לו שאני ישן במלון נווה ים, ואז הוא החזיר זיר לי את תעודת הזהות שלקח ממני ואמר לי ללכת לישון.

אמרתי שאני רוצה ללכת איתו לתחנת מישטרה, ושאני רוצה לי התלונן עליו. אז הוא אמר לי שיעצור אותי. אמרתי שאני לא מוותר, והוא חזר למיסעדה והתקשר. אז בא קצין ברכב מישטרה רה ודיבר עם זה שהריבין לי. הקצין בא אלי והחזיק ביד מקל, שהנהג שלו מצא ברחוב. הוא אמר לי: "לא תזכה לעשות את זה. ולא ניתן לך הודמנות לזה. ניקח אותך לים ושם נשבור לך את הראש." אני מציע לך שתלך לירושן."

לא ויתרתי, ואז הם לקחו אותי למרחב הירקון. שם, בחנייה, התחילו לשכנע אותי שאלך לישון, ושלא אגיש תלונה, מפני שבכל פעם שיראו אותי יעצרו אותי.

מוכה בראנסי

יותר טוב ללכת לישון

אמרתי להם שאני לא מרגיש טוב, וקיבלתי מכות בראש. לפני שבע שנים היתה לי תאונת-דרכים והיה לי זעזוע-מוח. עברתי שני ניתוחים בראש. עד היום יש לי 65 אחוז נכות.

הם לקחו אותי לבית-חולים הדסה והרופא שבדק אותי אמר להם שיקחו אותי מיד לבית-חור לים איכילוב. אז הקצין לקח אותי לצד ודיבר איתו, ואחר-כך הם לקחו אותי, ובמקום להוריד אותי בבית-חולים הורידו אותי ליד מלון מגדל דוד ואמר לי שיותר טוב בשבילי ללכת לישון. הם סירבו לתת לי פרטים, וכשיצאתי מהאוטו הספקתי לרשום את מיספרו: 2618.

לקחתי מוגינת וחזרתי להדסה. הרופא סירב לומר לי את שמו, גם אחרי שסיפרתי לו שהם לא לקחו אותי לאיכילוב. הוא אמר שאני יכול ללכת לשם בלי פתק. כשבאתי לשם, הם התקשרו להדסה ואז עשו לי צילומים ורצו לאשפו אותי. אחרי שאמרתי להם שאני חוזר לנוח בכפר, הם נתנו לי הוראה, שאם יהיו לי כאבים או בחילות שאגש מיד לבית-חור לים.

עד כאן דבריו של בראנסי.

הצעיר, סקיד אצל אחיו — סור חר בשוק הסיטונאי בתל-אביב — לא הסתפק בכך. הוא הגיש תלונה במישטרה על התנהגות השוטרים כלפיו. כששאל העולם הזה את דובר מישטרת תל-אביב מהן מסתכנות החקירה של הקצין הבודק, הוסבר שהחומר עדיין בבדיקה ור תשובה תימסר אך ורק למתלונן.

בבקשת-המעצר של המישטרה הצטייר הגרפיקאי יוסי בן-דוד מיסר כמטרף מין. הוא נחשד בסידרת השפלות מיניות שערך לחברתו הדתיה, שצילם אותה בעירום ואיים עליה שאם היא תעזוב אותו, הוא יפרסם את תמונתה ברבים.

לפני שנעצר, תיאר בן-דוד בגילוי-לב את מערכת היחסים שהיתה לו עם חברתו (העולם הזה 2314) והכחיש או בתוקף את טינות המישטרה נגדו.

שליחיי-אלוהים ודיקטטור
רים. לפני ימים אחדים שוחרר בן-דוד מבית-המעצר באבו-ככר, אחרי שהיה עצור 55 יום. הוא הורשע בתקיפה בלבד. השופט הסתפק בתקופת המעצר עד למיתן פסק-הדין, הוסיף עליה מאסר על-תנאי של שנה וחצי למשך שלוש שנים.

סיפר בן-דוד: אחרי שהסגרת את עצמי באמצעות עורך-הדין אמנון זכרוני, התחילו לחקור אותי במרחב. השוטרים הורידו לי את הכיפה מהראש, ביטענה שהם שליחים של אלוהים. הם משכו לי כל הזמן באוזניים, נתנו לי טפיחות חזקות בגב וביקשו שאומר להם "את האמת". אך כשראו שאין לי במה להודות, הניחו לי.

העצירים באבו-ככר עודדו אותי, ואמרו שהם לא מאמינים למישטרה, וזה קצת עודד אותי.

התנאים בבית-המעצר היו נוראיים. קיוויתי שישחררו אותי אחר רי עשרה ימים, אך המישטרה ביקשה הארכת-מעצר, ואחר-כך מעצר עד תום ההליכים המישפטיים.

לא ידעתי מתי זה ייגמר. האור כל היה נורא. נותנים שם גבינה מעורבת בלבן ובמקרוניום. הי שמיכות שהם נותנים מלוכלכות ומלאות אבק. אין שם מים חמים, ומה שהכי הרגיו אותי, זה יחסם לדתיים. אני חובש כיפה, ולמרות זאת הייתי צריך להתהנן שיפתחו לי את בית-הכנסת ויתנו לי להתפלל עשר דקות.

השוטרים שם כל הזמן אמרו שהם דיקטטורים, אז מה עוד אפיר שר לדרוש מהם?

מכות לפנות בוקר

צעיר ערבי הוכה על-ידי שוטרי, וכשביקש להתלונן הוסבר לו שיוכה שוב.

אילו ידע עבד-אלרחמן בראנסי (26), איך יסתיים הבילוי שלו בתל-אביב ביום השישי האחרון של חודש פברואר, ספק אם היה מטרחה עצמו מטייבה שבמשולש לעיר הגדולה.

סיפר רחמן:

אחרי שביליתי בעיר, הלכתי לאכול במסעדה באבא. זה היה ב-4.00 לפנות בוקר. ישבה שם בחורה — אני חושב מסוממת — התחלתי לדבר איתה ואז ניגש אלי מישהו, הראה לי תעודה ומי שך אותי החוצה והתחיל להכות אותי בראש ואחר-כך בבטן. כשי כל הפועלים של המיסעדה עומדים ומסתכלים.

נפלתי לריצפה, והוא התחיל לדרוך עלי. אמרתי לו שעשו לי ניתוח בראש. אך הוא דיוקא המי